

20 - vuotis historiikki 25.1.1998

HYVÄ JUHLAYLEISÖ, ARVOISAT PARTIOLAISET !

Olipa kerran kauan, kauan sitten pieni kylä, meidän oma hyvä kylä, Ryttylä !
Täällä mies nimeltä Paavo asusteli, ja toimintaa uutta mietiskeli.

Lyhtypylväisiin kiinnitti ilmoituksia suuria, kasvattaen samalla partion juuria.
Moni kysyi mitä ihmettä, outoa ja kummaa, kai joku jostain lisää tietoa pummaa ?

Kyllä, tietoa tuli ja partiotoiminta alkoi täällä Ryttylässä. Varsinainen perustamiskokous pidettiin tasan 20 vuotta ja 10 päivää sitten. Kellokin lienee näyttänyt juuri samaa lukemaa kuin nyt. Ensimmäiset vartiot olivat Ilves ja Kärppä. Ja varsinkin tuo Ilves on seikkaillut edelleenkin lauma- ja vartioliistoilla. Vuoden 79 syksyllä alkoi tapahtua lisää.

Soili tytöille partiota tuumasi, ohjelmaa, leirejä puuhasi.
Hän tyttötontut yhteen keräsi, ja innostus huima heräsi.

Yhdessä olemme kaikki siis Eräveikkoja, emmekä ollenkaan heikkoja.
Yhdessä kokoomme suuria voimia, ja tunnemme elämyksiä roimia !

Me kaikki Eräveikot, tytöt ja pojat, olemme kokoontuneet seurakuntatalolla Kolollamme jo vuosikaudet. Alkutaipaleellamme virisi ilmaan ajatus, että ihan oma kämppä olisi todellinen unelmien täyttymys. Tuumasta toimeen. Suunnitelmia, anomuksia, piirustuksia, kovaa työtä. Lopussa kuitenkin Kiitos seisoo. Kunnalta saimme Valkin vanhan saunan, ja edelleenkin ne vanhat hirret kutsuvat meitä Eräveikkoja luokseen.

Kun lippukuntamme täytti 5 vuotta, annoimme upean lahjan itsellemme.

Oma lippumme tärkein tunnuksemme on, ja sen hulmuavuus loppumaton.

Lipun halkoo taivaan sininen, se virtaus on pienen Puujoen.

havu perinteinen merkki sissitaitojen, vihreiden tunnelmien aitojen.

Kota liittää mukaan asutuksen, ja oman tupamme punaisen.

Me olimme rakentaneet toimivan kokonaisuuden, oman lippukunnan. Kursseilla on käyty ahkerasti ja perinteitäkin on syntynyt. Jotakin uutta olimme kai vailla, kun kesällä 93 suuntasimme Hankoon Stora Halsholmen -saarelle. Vietimme vuoroin auringon paisteessa ja vuoroin ukkosmyrskyssä upean leirin jollaillen ja purjehtien. Teimme myös saarelta toiselle köysisillan. Ja mukana olleet muistavat varmasti huikeat ylitysyrietykset ja etenkin Pullin pojan täydet voltit köysisissä.

Siellä missä ei voi koskettaa hiekkaa ei santaa, siellä missä ei näy peltoja ei rantaa, siellä missä tuuli purjeille vain vauhtia antaa, siellä missä meri menijäänsä kantaa, siellä olemme vain me, Sinä, minä ja Koralli.

Eräveikoissa nousi venekuume. Eipä auttanut muu kuin veneen etsintä. Kovan työn takana oli lippukuntamme venekonkari Pajarin Kari sekä tusinan verran apulaisia. Ykslammilla vuoden 94 toukokuussa veneemme laskettiin vesille, ja Paavo kastoi sen Koralliksi. Maa-partiolaisista oli tullut meripartiolaisen alkuja. Vene on ollut mukana leireillä ja viimeksi se oli Loistolla.

Suurleirit huikeat olemme vaeltaneet, läpi maiden, mantujen, halki veet.

Lapissa Miilu ja Jämipeikko, tästä jo innostui Eräveikko !

Matkaan tuoksuun Tervaksen, sydämeen Hehkun sykkeiden.

Ensi kertaa yli Suomen rajojen, varrelle mutkan Väänä-joen.

Nyt mä tulen ja vielä mä meen, kokemaan elämän Jamboreen.

Jatkoimme dyyneille Hankoniemen, suoraan Loistoon Revontulen.

Lippukunnan omista leireistä tulevat mieleen Erä-nimiset leirit, inkkarileiri Nuoli, loskake-
lissä vietetty Iglu, historiapitoinen Sankari ja Kyykällä mukana olleet virolaiset partiovel-
jemme, sekä viime syksynä omalla Majallamme vietetty sateinen viikonloppu juhlaleirin
Partiotaival 20-v merkeissä. Ja erityisesti muistan ne jännittävät hetket, jotka syntyivät, kun
me Eräveikot kurkistimme ihan oikeaan Luolaan...

Nuijan jokainen aamulla veisteli, ja luolamiehen ruualla herkutteli.

Ilta viimeinen vietettiin nuotiolla, vanhempien kanssa niin kotoisalla.

Soihtujen ja nuotion valossa, tunnelmassa niin aidossa,

kokoonnuttiin sisarruspiiriin, partiomielen tarttuessa luolahiiiriin.

Sissiteltassa pojat nukkui, ja kipinävuorossa joku kukkui.

Loput puolijoukkueteltaan meni, ja pienimmät unissaan jutteli.

Meidän Eräveikkojen historia koostuu leirien lisäksi paljolti myös iloisista tapahtumista ja
elämyksistä. Takatalvi yllätti Pohjois-Karjalan Suuressa Ryntäyksessä, ja kerran metsäs-
timme Mammuttia yhdessä Oitin Puuha-Marien kanssa järjestämällä piirin partiotaitokil-
pailut. Huiviamme yksilöimme myös: lisäsimme reunoihin metsän vihreät nauhat, samoihin
aikoihin saimme ikioman hupparin, jonka erottaa jo kaukaa suuresta REV-tunnuksesta.

Rakensimme ystävyystämme yli rajojen, kun Auli ja Soile aloittivat Jelppilässä Sisu-partion.
Ensimmäisen vartion nimi on Karhunpennut. Historiaa olimme todistamassa viime vuoden
Yrjönpäivä-juhlassa, kun Sisu-vartio antoi upeasti partiolupauksensa, viittoen.

Sisu on paljon. Sisu on ystävän paras kaveri. Sisu löytää, kokee ja onnistuu monella
myös uudella tavalla. Sisu on seikkailu! Onnea matkaan edelleen Karhunpennut !

Toimintamme on ollut siis hyvin värikästä ja vaellammekin nyt vielä kerran niihin hienoi-
hin tunnelmiin. Hyvä juhlayleisö ! Terveiset leiriltä tai pikemminkin monikossa leireiltä !

(Tässä välissä soitettiin uudelta Partio-cd:ltä "Tuu mukaan" laulu "Terveiset leiriltä")

Me Eräveikot olemme 20 vuoden ajan kulkeneet Paavon viitoittamaa polkua, ja partio on
ollut meille tapa elää, ja iloista seikkailua, ja se seikkailu jatkuu, sillä nyt Teille kerron sen,
että kahta vaihda en sukat nimittäin ja, partio !

Eräveikkoja lämpöisesti onnitellen, partiojohtajat Saila Kontula ja Mikko Suominen